

da for Resten ogsaa for de øvrige Vedkommende, navnlig om de tre første af Kommissionens Forslag. Med Hensyn til Forslaget om Formue- og Indtægtsskatten glædede det ærede Medlem fra Skive sig over, at vi vare komne til at faa en stigende Skala, og han udtalte sin Glæde over, at man var gaaet til en Forhøjelse af Indkomstskatteprocenten, saa der var det ærede Medlem fra Skive jo enig ogsaa med den ærede Ordfører. Der var kun det ene Punkt om Overførelsen af $\frac{7}{8}$ af Bygningsafgiften, hvor der var en lille Afvigelse, idet det ærede Medlem fra Skive jo sammen med os to andre af Kommissionens Medlemmer havde ønsket, at man var bleven staaende ved en Overførelse af $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften. Altsaa, paa det Punkt var der ingen Uoverensstemmelse, der i hvert Tilfælde kan bruges stærke Ord om. Over for Tiendespørgsmaalet sagde jo det ærede Medlem fra Skive udtrykkeligt, at der var han bleven meget tilfredsstillt ved Forslaget om Tiendeloven, som den nu foreligger. Han havde haft Ordet om det ved tidligere Lejligheder og havde fremsat sine Anker over Tiendeforslaget. De Anker vare nu imødekomne, og som Tiendeafløsningsforslaget nu forelaa, vandt det hans fulde Bifald, der var altsaa heller ikke her nogen Grund for Ordføreren til at mene, at vi ikke vare varme Venner af Sagen.

Og hvad nu endelig Spørgsmaalet om Ændringerne i den kommunale Beskatning angaar, da ved den ærede Ordfører selvfølgelig meget godt, at det er netop over for dette Forslag, at vi tre Kommissionsmedlemmer have haft vor største Betænkeligheder, men jeg kan tiltræde de Ord, der bleve udtalte af det ærede Medlem for Skive, at selv om vi ikke have opgivet vor Betænkeligheder, ere vi dog gaaede saa vidt med, at vi nu ere Medforslagsstillere og have frafaldet den Ret, vi ellers havde til at stille Ændringsforslag under Sagens videre Behandling. Jeg forstaaar i det hele taget ikke, at den ærede Ordfører kunde forlange en mere bestemt Tiltræden fra vor Side af disse Forslag, end netop sket er. Medens jeg nu er ved Forslaget om Ændringerne i den kommunale Beskatning, saa kunde jeg dog have lyst til for mit eget Vedkommende ogsaa at udtale et Par Ord netop angaaende de Spørgsmaal, hvor vi have haft vor største Betænkeligheder. Det er jo over for Spørgsmaalet om Overskattekommissionen, som skal have den afgørende Myndighed i alle de mødende Tilfælde, kan jeg næsten sige, paa den

kommunale Beskatnings Omraade, ogsaa over for Indførelsen af Skattevedtægter. Jeg tør dog sikkert gaa ud fra, at den ærede Ordfører ikke vil kalde det Udvidelse af det kommunale Selvstyre, naar man har indført de to Bestemmelser i det foreliggende Forslag, det er jeg dog sikker paa, at den ærede Ordfører ikke vil kalde det.

Og hvad nu Overskattekommissionen angaar, maa jo, synes jeg, hvert eneste Menneske blive opmærksom paa — og ikke mindst de ærede Herrer, som her sidde og forhandle om Spørgsmaalene — at det heller ikke vil være nogen Udvidelse af det kommunale Selvstyre, naar vi se hen til, hvordan Overskattekommissionen tænkes sammensat, sker det jo nemlig paa den Maade, at Regeringen udnævner 2 af dens Medlemmer, paagældende Amtmand tiltræder som det 3de Medlem, og saa blive de 2 Medlemmer valgte af Amsraadet. Naar man nu tænker sig, hvilken Indflydelse eller Paavirkning det vil have over for de Spørgsmaal, som fremtidig afgøres af Amsraadet, saa kan jeg i alt Fald ikke frigøre mig for absolut at tro, at det vil ikke have saa lidt Betydning ogsaa for de Afgørelser, som siden blive truffet af Amsraadet. Man maa jo lægge Mærke til, at i Kommissionen sidder der 2 Amsraadsmedlemmer plus Amtmanden, som jeg nylig nævnte. Naar nu de 3 Herrer sammen med de 2 af Regeringen udnævnte, og som altsaa skulle modtage Klager over Statsindkomstskatten og tage deres Bestemmelser sammen med de øvrige Kommissionsmedlemmer, senere i deres Egenskab af Amsraadsmedlemmer skulle afgøre de Klager, som ere indankede for Amsraadet, skulde jeg tage meget fejl, hvis ikke de 3 Herrer i Amsraadet ville blive stærkt paavirkede af den Maade, hvorpaa de have behandlet og afgjort Klager angaaende Statsindkomstskatten, og at dette vil have sin Betydning, naar de skulle afgøre Klager til Amsraadet om den kommunale Beskatning. Man vil hurtigt naa det Resultat, at disse Afgørelser ville finde Sted akkurat paa samme Vis. Og at dette har noget at sige, bliver man ogsaa noget hurtigt opmærksom paa, naar man lægger Mærke til den forskellige Maade, hvorpaa disse Skatter i Virkeligheden lignes ogsaa for Fremtiden, naar man faar Skatteindtægterne indført, for noget til Rest bliver der dog i Virkeligheden af det nu ved den kommunale Paaligning eksisterende Lejlighedsmoment. Det er i sin Orden. Og skal man der komme til at følge akkurat samme Fremgangsmaade inden for Overskatte-